

La Humanitat

Any II : Núm. 317
Barcelona, dimarts, 15 novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Ahir, per mitjà del micròfon, el Sr. Lluís Companys s'adreçà al poble de Catalunya

També parlà el senyor Serra i Moret, de la Unió Socialista de Catalunya

Ahí, a les vuit del vespre, el diputat i cap de la minoria parlamentària d'Esquerra Republicana, senyor Lluís Companys, va adreçar la paraula al poble de Catalunya per mitjà del micròfon de Ràdio Barcelona.

Aquestes varen ésser les seves paraules:
"Catalans: A mida que s'apropa la jornada electoral augmenta l'interès per la lluita. Es de desitjar que en tots moments la passió política es mantingui dins de la màxima serenitat política, car això constituirà la millor prova de la nostra capacitat de govern. Cal meditar la importància extraordinària d'aquestes eleccions. El Parlament que sia elegit tindrà la delicada missió d'orientar la vida civil i forjar un nou impuls que mogui a la generació nova. Catalunya torna a la vida. El vot que tu, ciutadà, el diumenge disposaràs a l'urna serà eloqüent expressió de la teua voluntat. Cal que t'hi pensis.

Els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya han fet possible que aquest dia arribés. En l'haver de la seva tasca s'hi registren dos fets cabdals: El fet possible l'adveniment de la República i el que sia un fet el reconeixement de les llibertats de la nostra terra, dos fets íntimament relacionats, doncs hauria estat del tot impossible la implantació de l'Estatut sense l'enderrocament de la monarquia. Si els homes d'Esquerra Republicana de Catalunya no haguessin obtingut res més, això sol fóra suficient per omplir d'orgull tota una generació.

Al cap d'un any i mig, tornen les veus del passat amb l'anhel de reprendre les seves tristes activitats. Si tinguéssim confiança en aquests elements que ressusciten, els faríem el camí planer perquè desenvolupessin la llur obra. Però no podem tenir-n'hi, puix tornen amb els mateixos vicis que abans. Recordem aquells temps en què la política catalana se la repartien en tons pacífics la Lliga i els radicals. Això no ha de tornar. L'aixecament del 14 d'abril no solament anava adreçat contra la monarquia, sinó contra aquelles forces polítiques la hegemonia de les quals va causar tants estralls en tots els ordres, que els nostres homes d'Esquerra hauran de separar a Catalunya.

Contra aquests homes senzills, plens d'entusiasme i bona voluntat, estat major de l'Esquerra Republicana de Catalunya, s'aixeca un chor de veus de tota mena, les veus dels vençuts. Les dretes ens presenten com un partit de turbulència. Els extremistes ens tracten d'ambiciosos i traïdors. Operen els adversaris sobre l'ambient públic procurant envair-lo. Serà endèbades la seva tasca.

No és estrany que Esquerra Republicana tingui tants enemics. Es un ferm propòsit seu fer que la revolució jurídica segueixi el seu camí i que imperi el dret i la justícia. Tots els que ens ataquen, Lliga, Acció Catalana, Partit Radical, acceptaren les regidories que els va oferir el general Berenguer. Jo sol vaig ésser el que va negar a prendre possessió. Ara, aquests mateixos elements, a Tarragona, s'han coaligat contra l'Esquerra.

El triomf de la candidatura de la Lliga significaria el triomf dels antics elements de la monarquia, d'aquells als quals jo anomeno "los moros amigos de la República". La victòria dels radicals significaria la d'aquells que procuraven minvar facultats legislatives a Catalunya, per creure que corresponen al poder central. El seu triomf es cotitzaria a la resta d'Espanya com el triomf de les dretes i de l'impunisme.

Esquerra Republicana i el seu president Francesc Macià, tenen plena confiança en el poble de Catalunya. El proper dia 20 s'afirmarà, pel vot del poble, com un nou partit governamental, essencialment catalanista i republicà, que anirà a implantar els principis de dret, justícia i bon govern que inspiren el seu programa."

A continuació va parlar, pel micròfon, el senyor Serra i Moret, de la Unió Socialista de Catalunya.

El senyor Serra i Moret va glossar l'ideari del seu partit recalcant la conveniència de què l'òrber acudeixi a les urnes, el proper diumenge, davant la innegable transcendència del moment polític. Va remarcar la circumstància que serà la Generalitat de Catalunya, per mitjà del seu Parlament, la que tindrà cura de la implantació de les lleis socials a la nostra terra. Això fa que la classe obrera no degui inhibir-se de donar el seu concurs als homes que millor poden forjar la prosperitat de tots.

El que farien per l'Estatut de Catalunya els radicals, en cas de guanyar les eleccions

Per a demostrar l'amor que sentien a l'autonomia només hem de dir que dels 88 diputats de què es compon la minoria republicana radical, només 40 diputats varen deixar d'anar a la sessió de la votació definitiva per a no votar-lo.

Edmundo Alfaro Gironda
José Alvarez Buyla
Sebastià Bauzo Urrea
Manuel Becerra Fernández
Sifrido Blasco Blasco
José Borrajo Esquivu
Juan Calot Sanz
Clara Campoamor Rodríguez
José Cardona Serra
Ramón Carreras Pons
Gerardo Carreras Boyarri
Flo Díaz Pradas
Rodrigo Fernández y García
José García Berlanga
Fernando Gasset La Casana
Gil Gil y Gil
Rafael Guerra del Río
Francisco Julià Perelló
Antonio Lara Zárate
José López Varela

Joaquín Mallo Gastan
José Manteca Roger
José Marcial Dorado
Vicente Marco Miranda
Manuel Marraco Ramón
César Oarrichena Genaro
Andrés Orozco Batista
José Pareja Yebenes
Basilio Parafso
Tomàs Peire Cabaleire
Adolfo Pérez Dias
Dario Pérez García
César Puig Martínez
Fernando Rey Mora
Perfecto Ruiz Dorronsoro
Ramón Salgado Pérez
Ricardo Samper Ibañez
Emilio de Sola Ramos
Rafael Ulled Altamir
Juan Usabiaga Lasquivar

Sense els 46 vots radicals l'Estatut de Catalunya també hauria estat aprovat per les Corts Constituents i si varen votar-lo, jo perquè el senyor Llerroux sap que sense els 43 vots de la minoria catalana no es pot pas governar de cap de les maneres.

Molts dels diputats que varen fer oposició a l'Estatut i que no el varen voler votar, són ara per Barcelona dient que sense ells no s'hauria aprovat l'Estatut.

LES DUES FAMILIES
—Mireu, mire... Que ben alimentats que estan aquests!
(De "Nebelpatter", Suïssa.)

DE LA CATASTROFE DE CUBA

Les víctimes són arruixades amb petroli i cremats els seus cossos

A Santa Cruz hi residien cinc-cents espanyols i d'ells sols se n'han salvat un centenar

La HAVANA. — Segons càlculs del ministeri de l'Interior, han mort almenys unes dues mil cinc-cents persones a conseqüència del terrible huracà que ha arrasat una part important de l'illa de Cuba.

La situació segueix essent greu a Santa Creu, que segueix inundada, la qual cosa dificulta extraordinàriament els treballs de sanejament.

Els cadàvers de les víctimes es cremen en grans munts, i la ciutat està coberta de núvols de fum, que desprenen un olor nauseabund produït per la cremació dels morts que es reguen amb petroli; però com que són tan-tes les víctimes s'ha acabat el petroli i els metges han demanat amb urgència la tramesa del dit líquid i de tota classe de material sanitari.

L'encarregat d'Afers d'Espanya, senyor Forus, ha dit que la població espanyola de Santa Creu del Sud estava formada per cinc-cents persones, de les quals han mort, segons sembla, quatre-cents.

El Sr. Macià desmenteix unes informacions publicades dels fets de Tortosa

L'ocorregut fou que, els partidaris de Marcel·lí Domingo i elements de la F. A. I., es posaren d'acord per interrompre el míting de l'Esquerra

El President Macià, de retorn dels seus viatges de propoganda electoral, pel Camp de Tarragona, ha arribat a la nostra ciutat aquesta matinalada passada i al migdia ha rebut els periodistes en el seu despatx oficial.

En el moment d'entrar els informadors al despatx presidencial, el senyor Macià celebrava una entrevista amb el governador civil de Lleida, senyor Ventós. En acabar-se aquesta entrevista els periodistes s'han acostat al President i li han fet diverses preguntes d'interès polític.

—Quines impressions teniu referent a eleccions?

—No seria el meu interès de parlar d'aquest afer en aquest despatx, però ja que són vostès els que inicien aquest tema, els he de dir que cada dia sóc més optimista i tinc més confiança en el triomf de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

—El senyor Pi i Sunyer — ha dit — presentarà un projecte de pressupost interi, car ha d'ésser presentat a la primera reunió del Parlament de Catalunya i no pot ésser calculat exactament fins que s'hagi fet el definitiu traspàs de serveis, puix que és difícil de precisar l'import dels ingressos que es podran obtenir.

—Que ens pot dir de l'acte de Tortosa en el qual, segons es diu va ésser interromput el senyor Ventura Gassol?

—L'acte de Tortosa, malgrat del que pugui dir un sector de Premsa, ha estat una de les vegades que he assolit més gran triomf. Es cert que hi hagueren interrupcions. Foren els marcellinistes que s'havien posat prèviament d'acord amb elements de la F. A. I. per tal que l'acte no es pogués celebrar, però no ho aconseguiren.

Malgrat del que pugui dir "La Publicitat" el senyor Rovira i Virgili no va parlar ni tampoc el senyor Campalans que ni era a Tortosa en aquells moments. En el moment en què em vaig aixecar jo per fer ús de la paraula, vaig ésser objecte d'una ovació formidable de tots els assistents a peu dret i solament vaig ésser interromput dues o tres vegades en acabar paràgrafs que aixecaven sorollosos aplaudiments. El teatre era ple completament i quan vaig acabar el meu parlament vaig ésser aplaudit d'una manera que no crec que hagi estat mai superada. Ovació que en acabar-se es repetí novament amb el mateix entusiasme. Així és que cal fer constar que la informació de "La Publi-

citad està completament tergiversada i plena de falsetats.

En arribar a Amposta, ens varen assabentar que elements de la F. A. I. havien adquirit 500 xiulets amb l'intent de no deixar-nos parlar, però la notícia no era certa car el míting es va desenvolupar amb tota tranquil·litat i les ovacions foren entusiastes. En una o dues ocasions, en paràgrafs sentimentals, fins els de la F. A. I. varen aplaudir tots menys un que es veu que era el que s'encarregava de dirigir els pertorbadors que no actuaren. Un d'ells, el que estava encarregat de demanar-me controvèrsia féu constar que els seus atacs no anirien adreçats cap a mi ni cap a l'Esquerra, sinó a tots els polítics, en canvi els marcellinistes els donaven la raó i delen que se'ls havia de concedir controvèrsia.

Jo respecto tots els ideals — ha seguit dient el senyor Macià — i si els ataco procuro fer-ho sense ofensa per a ningú. He pres la decisió de no recórrer mai a la Justícia contra els que m'ofenguin a mi, car tinc confiança que el poble, en darrera instància, serà qui donarà la raó al que la tingui.

A preguntes dels periodistes, ha seguit dient el senyor Macià que ell era un home, es podria dir d'aceló, car li agradava intervenir en tots els afers i heu de tenir en compte que a més a més de President de la Generalitat, quan Catalunya hagi estat estructurada políticament, el President de la

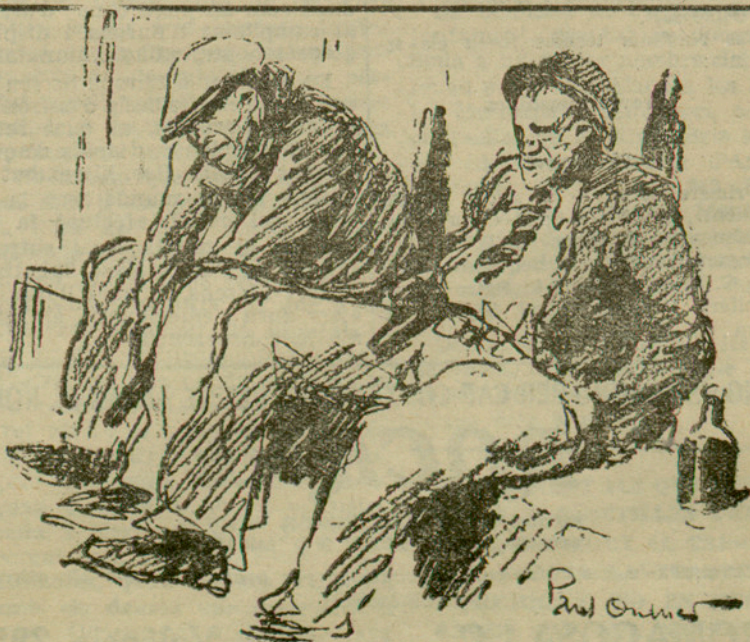
Generalitat serà ensems President del Consell de Govern, car ell no voldria ésser un President d'aquells que solament serveixen per fer bonic i anar a passejar quan li diguin els ministres.

—Podria ésser — ha dit un dels periodistes — que el Parlament Català no estructurés la Presidència de la Generalitat com vostè voldria.

Es cert però no ho és menys que jo no em conformaria ésser un President sense atribucions. Estic acostumat a tenir el sentit de la responsabilitat dels meus actes.

En aquest moment ha arribat el senyor Companys que desitjava entrevistar-se amb el President i per aquest motiu la conversa s'ha donat per acabada momentàniament fins que el senyor Casanoves de la Unió de Sindicats Agrícoles ha exposat al President Macià la queixa dels exportadors de fruites, els quals, segons ha dit davant la política de Contingents de França i l'estructuració que ha donat el ministre d'Agricultura, senyor Domingo, les Juntes reguladores es troben en el cas que certs individus, per influències polítiques amb l'esmentat ministre, aconseguen permisos d'exportació que després venen als exportadors, per la qual causa els guanys que l'exportació els donaria són migradíssims i de vegades fins i tot nuls.

El senyor Macià ha promès ocupar-se de l'afer en qüestió i s'ha acomiadat amablement, com de costum, dels periodistes.

L'ABOLICIO DEL REGIM SEC ALS ESTATS UNITS
—Es botleggers, nous sense feina!